Kulmakivi

Suomen teologisen instituutin tiedotuslehti 3/2014

Pääkirjoitus

Ville Auvinen
28.5.2014

Herätystä odoteltaessa

Nina Åström laulaa Hilja Aaltosen runon sanoin: ”Anna sade, Jumala, sydän kaipaa, odottaa. Anna kaste Golgatan virvoittamaan kuiva maa.” Moni kristitty yhtyy tähän rukoukseen. Jotkut jo näkevätkin herätyksen merkkejä ympärillään, mutta toiset muistelevat kaiholla menneitä aikoja ja murehtivat oman aikamme hengellistä kylmyyttä ja kuivuutta. On niitä, jotka odottavat Jumalan vielä antavan suuret herätykset, mutta myös niitä, jotka uskovat lopun aikojen ennemmin olevan luopumuksen kuin hengellisen herätyksen aikaa.

Joka tapauksessa Jumala on edelleen elävä ja toimiva Jumala. Hänen Henkensä on edelleen herätyksen Henki, joka puhaltaa missä ja milloin tahtoo. Yhä edelleen meillä on lupa pyytää ja odottaa Jumalalta suuria. Hänelle ei ole esteenä yhtenäiskulttuurin pirstaloituminen tai postmodernin ajan kaiken suhteellistava ajatusmalli. Jumala on herätyksen Jumala, ja herätys on Jumalan. Sitä ei oteta vaan se annetaan, ja taitaa olla niinkin, etteivät aikaisemmat suuret herätykset ole niinkään tulleet odotettuina vaan ennemmin yllätyksinä. Jospa Jumala vieläkin yllättäisi meidät.

Meitä ei kuitenkaan kutsuta olemaan toimettomina vaan ahkeroimaan Jumalan valtakunnan työssä, kukin omalla paikallamme ja omilla armolahjoillamme, ja oman suunnitelmansa mukaan Jumala ajallaan siunaa työmme. Apostolien teot ja Uuden testamentin kirjeet kertovat ensimmäisestä kristillisestä herätyksestä ja siitä, mitkä seikat siihen vaikuttivat. Meidän on hyvä oppia niistä.

Herätys alkoi ensimmäisenä kristillisenä helluntaina, kun Pietari saarnasi Jerusalemiin kokoontuneille pyhiinvaeltajille. Pietarin saarna ei ollut akateemista esitelmöintiä eikä kirkkopoliittista polemiikkia, vaan se oli ensin terävää ja satuttavaa lain saarnaa, joka sai aikaa piston ja hädän kuulijoiden sydämissä: ”Veljet, mitä meidän pitää tehdä?” Lain satuttamille kuulijoille Pietari julisti sitten evankeliumin Kristuksesta ja ohjasi heidät ottamaan kasteen Jeesuksen nimeen syntien anteeksisaamiseksi ja Pyhän Hengen vastaanottamiseksi (Ap. t. 2:14-41). Kirkas ja kohti käyvä lain ja evankeliumin julistus sai aikaan herätyksen monessa sydämessä. Luukkaan mukaan sinä yhtenä päivänä

kastettiin noin 3000 henkeä. Onko meidän aikamme ongelma siinä, että syntiä ei enää saarnata synniksi eikä evankeliumia evankeliumiksi, vaan julistuksen sisältö on epämääräistä suvaitsevaisuuden ideaa, joka ei kosketa sydämiä? Tai onko julistuksemme muuttunut teologiseksi luennoimiseksi, joka ruokkii aivoja mutta ei sydäntä? Tai ehkä saarnastuoleista opetetaan lähinnä lähimmäisen rakastamisen periaatetta ja annetaan tätä elämää varten sinänsä hyviä eettisiä ohjeita, jotka eivät kuitenkaan kanna taivaaseen asti.

Ensimmäinen herätys eteni nopeasti. ”Päivä päivältä Herra liitti heidän joukkoonsa niitä jotka pelastuivat” (Ap. t. 2:47). Kristittyjen elämä oli todistuksena ympärillä eläville ihmisille. Kristuksen rakkaus näkyi heidän jokapäiväisessä elämässään, kun he kokoontuivat yhteen kuulemaan apostolien opetusta, rukoilemaan ja viettämään ehtoollista ja kun he olivat valmiit antamaan omastaan tarvitseville. Jeesus kutsuu omansa maailman valoksi, mutta millaista on meidän valomme? Onko meidän aikamme ongelma siinä, että me kristityt emme mitenkään eroa muista vaan olemme mukautuneet tämän maailman koviin arvoihin ja itsekkääseen elämäntapaan? Millaisen todistuksen annamme Herrastamme?

Apostolien työn taustalla oli seurakuntien rukous. Meidän mielikuvissamme apostoli Paavali on suuri julistaja, joka kulki kaupungista kaupunkiin ja uskon voimassa julisti evankeliumia, niin että seurakuntia syntyi. Paavali itse ymmärsi kuitenkin sen, että ilman esirukousta hänen työnsä jää hedelmättömäksi. Siksi hän kirjeissään pyytää seurakuntia rukoilemaan puolestaan. ”Rukoilkaa myös minun puolestani, että minulle annettaisiin oikeat sanat suuhun, kun ryhdyn puhumaan, ja että voisin rohkeasti julistaa evankeliumin salaisuutta” (Ef. 6:19); “Rukoilkaa samalla meidänkin puolestamme, jotta Jumala avaisi meille oven sanansa julistamiseen ja me saisimme puhua Kristuksen salaisuudesta, jonka vuoksi juuri olen vankinakin” (Kol. 4:3). Onko meidän aikamme ongelma siinä, että meistä on tullut laiskoja rukoilijoita? Emmekö enää usko rukouksia kuulevaan kaikkivaltiaaseen Jumalaan?

Ja vielä: pienten alkujen päivää ei saa halveksia. Suuretkin herätykset ovat yleensä alkaneet pienestä, ehkä yhdestä ihmisestä. Esimerkiksi Länsi-Suomen rukoilevaisuus sai alkunsa yhdestä paimentytöstä, Liisa Erkintyttärestä, joka luki Arthur Dentin kirjaa: ”Totisen kääntymisen harjoitus”, joutui sielunhätään, ja pian herätys levisi lähipitäjiin ja laajemmallekin. Sitä paitsi, jo yhdenkin ihmisen herääminen ja pelastuminen on niin suuri asia, että taivaan enkelit sitä juhlivat.

Kuva: Kirsi Sell

Kuka olet, Pyhä Henki?

Ville Auvinen

”Me uskomme Pyhään Henkeen, Herraan ja eläväksitekijään, jota yhdessä Isän ja Pojan kanssa kumarretaan ja kunnioitetaan.”

Näin tunnustamme Nikean uskontunnustuksessa. Pyhä Henki on siis persoona, jota palvotaan yhdessä Kolminaisuuden muiden persoonien kanssa. Huolimatta siitä, että Nikean uskontunnustus yhdistää kaikkia kristittyjä, on suhtautumisessa Pyhään Henkeen kuitenkin suuria eroja eri kirkkokuntien ja yksittäisten kristittyjen välillä. Toisille Henki ja Hengen voima tuntuvat olevan uskon keskeisin asia, kun taas toiset välttävät puhetta Hengestä, koska pelkäävät Kristuksen jäävän varjoon. Mitä siis Pyhästä Hengestä pitäisi ajatella? Millainen asema hänellä pitäisi olla uskossamme?

Jeesus opettaa Johanneksen evankeliumin jäähyväispuheessaan (Joh. 14–16) paljon Pyhästä Hengestä. Pyhä Henki on Toinen Puolustaja, joka on Jeesuksen omien kanssa ikuisesti (Joh. 14:16). Pyhä Henki on siis kolmiyhteisen Jumalan persoona, joka on meidän kanssamme ja meissä. Hän on Jumalan Henki ja Kristuksen Henki, ja kun hän asuu meidän sydämessämme, Kristus itse on meissä (Room. 8:9–11). Edelleen Jeesus sanoo, että Pyhä Henki on Totuuden Henki, joka opettaa kaiken (Joh. 14:26) ja johdattaa tuntemaan kaiken totuuden (Joh. 16:13). Tämä tarkoittaa ennen kaikkea sitä, että Pyhä Henki johdatti apostoleja ja evankeliumien kirjoittajia – ja jo Vanhan testamentin aikana profeettoja – niin että se, minkä he kirjoittivat, on Jumalan totuus meille. Yhä vieläkin Henki on Totuuden Henki myös meille. Hän ei kuitenkaan enää anna meille mitään uutta totuutta, vaan hän auttaa meitä ymmärtämään ja soveltamaan omaan aikaamme ja omaan elämäämme sitä, mikä on kirjoitettu profeetallisissa ja apostolisissa kirjoituksissa Raamatussa.

Pyhän Hengen tärkein työ on kirkastaa Kristus (Joh. 16:14). Pyhä Henki puhuu meidän sydämillemme Jumalan sanassa ja synnyttää siten sydämiimme uskon Vapahtajaan, joka on kuollut puolestamme ja sovittanut syntimme. Jumalan sana – kuten myös kaste, ehtoollinen ja rippi – ovat Jumalan Hengen työvälineitä, armonvälineitä, joiden avulla hän tekee meissä työtään synnyttäen ja vahvistaen uskoa. On aivan oikein sanottu, että Pyhä Henki ei halua korottaa ja kirkastaa itseään vaan Kristusta. Siksi me näemme Pyhän Hengen työn ennen kaikkea siinä, että ihmiset uskovat Jeesukseen. Eihän kukaan edes voi uskoa Kristukseen omana Vapahtajanaan ilman Pyhää Henkeä. Martti Luther opettaa Vähässä Katekismuksessa Pyhästä Hengestä: ”*Uskon, etten voi omasta järjestäni enkä voimastani uskoa Herraani Jeesukseen Kristukseen enkä päästä hänen luokseen, vaan että Pyhä Henki on kutsunut minut evankeliumin välityksellä, valaissut minut lahjoillaan, pyhittänyt ja säilyttänyt minut oikeassa uskossa.*”

Pyhän Hengen työ ei kuitenkaan tyhjene tähän. Paavali opettaa erityisesti ensim-

mäisessä Korinttilaiskirjeessä Pyhän Hengen lahjoista eli armolahjoista. Apostoli luettelee erilaisia lahjoja ja toteaa sitten: ”K*aiken tämän saa aikaan yksi ja sama Henki, joka jakaa kullekin omat lahjansa niin kuin tahtoo*” (1. Kor. 12:11). Samassa luvussa vähän myöhemmin Paavali vertaa seurakuntaa Kristuksen ruumiiseen, jossa jokainen kristitty on elävä ruumiin jäsen omalla paikallaan. Jokaisella jäsenellä on myös oma tehtävänsä. Sen tehtävän toteuttamista varten Pyhä Henki antaa kullekin tehtävään sopivat armolahjat. ”*Hän antaa Hengen ilmetä itse kussakin erityisellä tavalla, yhteiseksi hyödyksi*” (1. Kor. 12:7). Henki siis varustaa Kristuksen ruumiin jäsenet toteuttamaan sitä tehtävää, johon Jumala on itse kunkin oman suunnitelmansa mukaan asettanut (1. Kor. 12:18). Jumalan Henki on Voima korkeudesta, niin että meidän ei tarvitse palvella Jumalaa ja hänen seurakuntaansa omassa voimassamme vaan hänen voimassaan.

Vielä Paavali puhuu Galatalaiskirjeessä Hengen hedelmästä: ”*Hengen hedelmää taas ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä*” (Gal. 5: 22–23). Pyhä Henki on Pyhittäjä, joka kasvattaa kristittyjä ja saa heissä aikaan Jumalan mielen mukaista elämää. Tätäkin työtä hän tekee työvälineidensä, armonvälineiden, kautta. Vaikka usein tuskailemmekin sitä, miten huonosti kannamme Hengen hedelmää, jos lainkaan, Henki kuitenkin tekee työtään. Pyhittäjänä hän on itse asiassa jo tehnyt meidät Jumalan silmissä täydellisen pyhiksi antamalla meille uskon Jeesukseen, ja nyt hän vähitellen pyhittää myös meidän elämäämme lähimmäistemme parhaaksi.

Kuva: Ville Auvinen

”Tule, Pyhä Henki, tänne, laskeudu taivaasta alas
meidän sydämissämme Kristusta kirkastamaan.
Tule, köyhäin apu, tule, lahjain antaja, tule, sielun kirkkaus,
sinä paras lohduttaja, sielun hyvä vieras ja suloinen lämpö.
Töissä sinä olet lepo, helteessä virvoitus, murheessa lohdutus.
Sinä kaikkein pyhin kirkkaus ja valo, täytä uskollistesi sydämet.
Ilman sinun voimaasi ei ole mitään viatonta.
Pese se, mikä saastainen on, kastele se, mikä kuiva on,
paranna, mikä haavoitettu on, pehmitä, mikä kova on,
lämmitä, mikä kylmä on, etsi kaikkia eksyneitä.
Anna uskollisillesi, jotka sinuun turvautuvat, pyhät lahjasi.
Anna uskon vahvistusta, anna autuas loppu, anna iäinen ilo.
Aamen.”

Anu Vuola: Ranskan ja Sveitsin kautta raamattutyöhön

Teksti Tuomas J. Salo, kuva Timo Eskola

Emme avaa Raamattua vielä. Sen sijaan saamme eteemme lapun, jossa lukee osa Johanneksen evankeliumin loppua. Ryhmästä puolen tulee muistella, kuinka raamatunkohta jatkuu. Toisen puolen taas tulee keksiä sille oma jatko. Kun vastaukset on purettu, avaamme Raamatun. Moni ihmettelee: ”Näinkö se oikeasti jatkuikin?” Näimme tuon raamatunkohdan uusin silmin.

Yllä kerrotun raamattuopetuksen piti Anu Vuola, joka kävi STI:ssä opettamassa opiskelijoille ja muille oppijoille toiminnallisia keinoja Raamatun opettamiseen. Teologian maisteri Anu Vuola on kolmen lapsen äiti ja töissä Raamatunlukijain Liitossa raamattutyön koordinaattorina ja raamatunlukuopas Liftarin päätoimittajana. Sivutyönä hän toimii lasten ja nuorten raamatunluku- ja harrastelehti Donkin päätoimittajana. Sen lisäksi että hän tuottaa materiaalia lapsille ja nuorille, hän on nyt myös kouluttanut aikuisia käyttämään toiminnallisia keinoja Raamatun opettamisessa: ”Kun sanoma on Raamatussa niin hieno, niin jotta se menisi perille ja opettajakin oppisi jotain, opettamisessa voi käyttää muitakin keinoja kuin sitä, että yksi puhuu ja muut kuuntelevat.”

Anu on kotoisin Nurmijärveltä ja kävi koulunsa Rajamäellä lähellä Alkon tehtaita. Rippileirillä hän oli Vivamossa, minkä jälkeen hän oli mukana seurakuntanuorten ja Kansan Raamattuseuran toiminnassa. Eniten hänen tulevaisuudensuunnitelmiinsa vaikuttivat hyvät uskonnonopettajat, jotka pitivät tuntien lisäksi raamattu- ja rukouspiirejä. Anu pyrki Helsingin teologiseen tiedekuntaan vuonna 1988 yhdessä kahden ystävänsä kanssa, ja kaikki pääsivät. He asuivatkin yhdessä siihen asti, kunnes Anu meni naimisiin. Entisten uskonnonopettajien ansiosta tiedekunnan linja ei tullut yllätyksenä.

STI:hin Anu tutustui heti ensimmäisenä opiskelupäivänä, kun hänen tutorinsa, Juha Muukkonen, vei ryhmänsä tutustumaan edellisenä vuonna perustettuun instituuttiin Pohjoisella Rautatienkadulla. Anu ei tiennyt siitä mitään etukäteen, mutta muistelee kiitollisuudella instituuttia, jonka tiloissa oli tuolloin vain pieni luokkahuone, kokoushuone ja kirjasto. Anu tutustui siellä moniin ystäviin, kuten esimerkiksi Lauri Vartiaiseen. STI oli turvallinen ja kodikas paikka, kun taas yliopisto oli jotenkin hahmoton, sillä opetus tapahtui eri puolilla kaupunkia. Instituutissa kuitenkin sai hyvää opetusta, sillä aina saattoi luottaa, että luennoilla opetetun asian voi hyödyntää myös käytännössä. Anua vain hieman harmittaa, että hän olisi voinut viettää STI:ssä

enemmänkin aikaa.

Vuonna 1995 Anu lähti miehensä ja lapsensa kanssa Ranskaan, sillä hänen miehensä teki diplomityötään Sveitsissä rajan tuntumassa. Alkuperäiset kymmenen kuukautta venyivät kymmeneksi vuodeksi, joista kuusi viimeistä he viettivät Sveitsin puolella, missä he rakensivat talon, ja heille syntyi kaksi lasta lisää. Lapset kävivät paikallisessa koulussa ja perhe paikallisessa seurakunnassa, missä Anu myös oppi ranskan kielen, vaikka ensin ymmärsi vain yhden sanan sieltä, toisen täältä. Ihmiset olivat siellä todella mukavia ja kutsuivat usein syömään. Lopulta Anu suoritti kielestä tutkinnonkin. Hän piti myös pyhäkoulua suomalaisille lapsille ja oli mukana suomenkielisessä seurakunnassa, mitä nyt lastenhoidolta pystyi. Kotiäitiys oli hänelle pääasia.

Anu oli Helsingissä opiskellut opettajan opinnoista lähes kaiken, mutta ulkomailla opinnot jäivät taka-alalle. Jossain vaiheessa tuntui jo siltä, että hän ei ikinä valmistuisi, sillä opettajapuolella olisi pitänyt mennä vielä harjoitteluunkin, mikä ei ulkomailla ollut mahdollista. Anu kuitenkin kirjoitti pro gradu -tutkielmaansa ja suoritti tenttejä. Lopulta hän päätti, ettei haluakaan uskonnonopettajaksi ja vaihtoi koulutusohjelmaa. Aivan viimeiseksi Anun piti tenttiä pahamaineinen Novum-tentti. Edellisestä kreikan kurssista oli tosin niin paljon aikaa, että kirjaimetkin olivat unohtuneet. Tuntui hyvältä kuitenkin olla maisteri, vaikka teologia oli muuten kovin kaukana arkielämästä.

Perheen palattua Suomeen Anu toimi pienellä paikkakunnalla opettajan sijaisena – tosin uskonnonopettajille ei koskaan tarvittu sijaisia. Siinä sivussa hän alkoi myös kirjoittaa Donkkiin ja tuli lopulta sen päätoimittajaksi. Opetustyö oli kuitenkin uuvuttavaa. Kun hän eräänä iltana vuonna 2010 oli työpäivän jälkeen aivan poikki, soitti Jukka Norvanto hänelle: Raamatunlukijain Liitto tarvitsi pääsihteerille väliaikaista sijaista ja kansainvälisen kokouksen järjestäjää. Anu suostui, ja työ oli hänelle "oikein passeli". Vähitellen työkuvaan tuli lisää projekteja, ja pari vuotta sitten hänestä tuli RLL:n vakituinen työntekijä. Vaikkei hänellä varsinaista opettajan pätevyyttä olekaan, nykyään hän taas opettaa. Nyt hän kokee olevansa omalla paikallaan.

Nykyisissä tehtävissä tarvittavia tietoja ja taitoja Anu ei juurikaan ole saanut tutkintonsa kautta, vaan ne ovat kerääntyneet vapaaehtoistyössä ja muun opettamisen kautta. STI:stä hän sai luottamuksen siihen, että Raamattua voi tutkia tieteen keinoin, vaikka se onkin Jumalan sanaa. ”Raamatun sanaan tulee keskittyä, niin ettei se jää pelkäksi koristeeksi.” Jo työnsäkin puolesta Raamattua opettavalle Anulle Raamatun lukeminen ei ole mikään pakko tai suoritus, vaan virkistävä lepohetki.

Pyhä Henki palaa elävään temppeliin

Timo Eskola

Helluntaina puhutaan Pyhästä Hengestä ja apostolien uudesta rohkeudesta. Helluntain kertomus Apostolien teoissa on teologisesti erityisen merkittävä, koska se kertoo, miten Jumalan Henki palaa Jerusalemiin.

Israel oli menettänyt temppelin. Hesekiel kuvaa dramaattisesti sitä, miten Pyhä Henki pakenee temppelistä ja jäljelle jäävät vain kiviset rauniot. Monien juutalaisten opettajien mielestä Herran Henki ei koskaan palannut Uudesta testamentista tunnettuun Herodeksen temppeliin. Sen sijaan profeettojen lupauksiin vedoten odotettiin, että lopullisen pelastuksen koittaessa Henki palaa pyhäkköön.

Temppelin piti kyllä olla Pyhän Hengen paikka. Vanhassa testamentissa kuvataan paljon sitä, miten ”Herran kirkkaus” asettuu pyhäkköteltan päälle, kuvaten näin Jumalan läsnäoloa (2. Moos. 40:35). Samat kuvaukset koskevat Jerusalemin temppeliä (1. Kun. 8:10–11). Kun Pietari vetoaa helluntaipuheessaan (Ap. t. 2) profeetta Joelin lupauksiin (2:28–32), hän selittää, että nyt vanhat lupaukset ovat toteutuneet. Pyhä Henki on vihdoin laskeutunut Herran lahjoittamaan uuteen temppeliin: ”Viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, minä vuodatan Henkeni kaikkiin ihmisiin”.

Paikka pylväikössä

Mutta missä on uusi temppeli? Missä Hengen vuodattaminen tapahtui? Apostolien teoissa on mielenkiintoinen yksityiskohta, johon on kiinnitetty varsin vähän huomiota. Helluntain tapahtuman paikasta ei nimittäin ole ollut täyttä selvyyttä.

Apostolien teoissa kerrotaan, että nuoren seurakunnan tärkein kokoontumispaikka oli temppelin piha. ”Uskovat pitivät yhtä, ja kokoontuivat Salomon pylväikössä” (Ap. t. 5:12). Tämä oli paikka, jonne ihmiset tulivat etsimään apostoleja sen jälkeen, kun Pietari oli parantanut ramman (3:11). Koko Apostolien tekojen alkujakson ajan kerrotaan, miten Jeesuksen seuraajat seisovat ”temppelissä ja opettavat kansaa” (5:25).

Mikä siis on paikka, jonka ympärille voi hetkessä kokoontua ”paljon väkeä”, kun voimakas taivaalta kuulunut kohahdus on ”rajun tuulenpuuskan” tavoin herättänyt kaikkien huomion? Se tuskin voisi olla muutaman neliön kokoinen ”yläsali”, jossa opetuslapset usein majailivat. Johdonmukaisin paikka on suuri Salomon pylväikkö temppelialueella.

Kaksi pyhäkköä

Ajatus Salomon pylväiköstä helluntain tapahtumien keskuspaikkana nostaa esille hienon näkemyksen pelastuksen ajan temppelistä. Jeesus oli tuominnut vanhan temppelin ”rosvojen luolana”. Se ei ollut hänen mukaansa pelastuksen paikka,

vaan piilo, jonne ihmiset palasivat syntiretkiltään. Viesti oli selvä. Pelastusta ei ole ilman parannusta.

Uusi temppeli on Jeesuksen mukaan pyhäkkö, jonka Jumala itse rakentaa. Se on käsin tekemätön temppeli, joka koostuukin ihmisistä. Kun Pyhä Henki palaa temppeliin, hän palaa tähän ihmisistä muodostettuun temppeliin.

Näin juuri käy helluntaina. Tapahtuma on vahvasti vertauskuvallinen. Opetuslasten joukko istuu hengellisesti kuolleen, kivisen temppelin pihalla. Pelastuksen koittaessa Pyhä Henki ei palaa tuohon kiviseen temppeliin, vaan Salomon pylväikössä majailevaan uskovien joukkoon.

Rinnakkain on nyt kaksi temppeliä. Vanha temppeli jää autioksi ja tulee kohta tuhotuksi. Sen pihalla kokoontuu kuitenkin uusi pyhäkkö. Jumalan rakentama pelastuksen temppeli elää Pyhästä Hengestä ja kokee pelastuksen riemun.

Kansojen rukouksen huone

Jeesus oli viimeisellä elinviikollaan puhunut siitä, että pelastuksen temppelin pitäisi olla ”kaikkien kansojen rukoushuone”. Helluntain ihme ilmaisee juuri tämän todellisuuden. Ihmisiä ”kaikkien kansojen keskuudesta” (Ap. t. 2:5) tulee paikalle, ja jokainen ”kuulee puhuttavan omaa kieltään”. Vanhassa testamentissa kuvattu kansojen luettelo (1. Moos. 10) kuvaa nyt koko maailman pääsyä pelastuksen piiriin. Pyhä Henki on vuodatettu, ja yhteinen rukous on alkanut.

Seurakunta on nyt pelastuksen paikka. Se on käsin tekemätön temppeli, joka koostuu elävistä kivistä. Juuri tätä Jeesus oli julistanut ennen kuolemaansa. Jumala itse rakentaa lopun aikana temppelin, johon Pyhä Henki palaa.

Kuva: Aija Aurén

OPISKELIJAN SUUSTA

Hei kaikille

Ensimmäinen vuoteni Helsingin yliopiston teologisessa tiedekunnassa on juuri päättynyt. Minulla heräsi kiinnostus lähetystyöhön opiskellessani Kansanlähetysopistolla. Pohdittuani, mitä elämältäni halusin, päätin hakea Helsingin yliopistoon lukemaan teologiaa. Ensimmäisellä hakukerralla opiskelupaikka jäi muutaman pisteen päähän. Toisen kerran haettuani yliopistoon pääsin sisään kuin ihmeen kautta, sillä mielestäni pääsykokeeni oli mennyt todella huonosti ja se näkyi pisteissäni. Kuitenkin, kuten edellä totesin, ensimmäinen lukuvuoteni on nyt onnellisesti ohi.

Opinnot tiedekunnassa ovat olleet raskaita, haastavia ja paljon ajatuksia herättäviä. Olen kuitenkin myös nauttinut tietyistä kursseista, kuten kreikan kielen opiskelusta. Olen saanut ilokseni huomata, että olen oppinut paljon uusia asioita ja kehittynyt monin tavoin. Odotan innolla tulevaa lukuvuotta, koska ohjelmassa on innostavia opintoja, kuten heprean kurssi, ja haastavia kursseja, kuten kirkkohistorian kurssi.

Miten sitten päädyin käymään STI:llä? Sain ensikosketuksen Suomen teologiseen instituuttiin, kun kävimme Kansanlähetysopiston oppilaiden kanssa tutustumassa STI:n toimintaan ja tiloihin. Minulla on myös teologisessa tiedekunnassa opiskeleva ystävä, jolta sain tietoa STI:n toiminnasta.

Mitä Suomen teologinen instituutti on antanut minulle? Harmikseni joudun sanomaan, että olen ollut niin kiireinen, etten ole ehtinyt nauttia luentotarjonnasta niin paljon kuin olisin halunnut. Olen kuitenkin saanut jotain todella arvokasta: uusia tuttavuuksia, jotka ovat olleet antoisia, ja suhteeni vanhoihin tuttavuuksiini ovat mielestäni vahvistuneet. Olen saanut purkaa mieltäni opiskeluun liittyvistä asioista instituutin henkilökunnalle ja opiskelutovereille ja havaita, että sekä STI:n työntekijät että muut opiskelijat ovat ottaneet minut avoimesti vastaan. Onkin ollut todella mukavaa huomata, että opiskelun teologisessa tiedekunnassa ei tarvitse olla yksinäistä, vaan sen saa jakaa yhdessä muiden kanssa.

Juuso Kelkka, teol. yo

STI:N JÄSENJÄRJESTÖJEN KESÄJUHLAT

Medialähetyspäivät (Sansa) *Lähetä vahva viesti,* 14.–15.6. Oulussa (www.sansa.fi/medialahetyspaivat-oulussa.html)

Lähetysyhdistys Kylväjän kesäpäivät *Tuon taivaallista,* 13.–15.6. Keravalla (www.kesapaivat.blogspot.fi)

SLEF:s Årsfest, *Återfunnen,* 27.–29.6. Närpes (www.slef.fi)

Valtakunnallinen evankeliumijuhla (SLEY), *Voittajan puolella,* 27.–29.6. Lahdessa (www.evankeliumijuhla.fi)

Kansanlähetyspäivät, *Kasvokkain,* 4.–6.7. Jyväskylässä (www.kansanlahetyspaivat.fi)

OPKOn kesäleiri, *Järki ja tunteet,* 16.–20.7. Valkealassa (www.opko.fi)

Länsi-Suomen rukoilevaisten kesäseurat 18.–20.7. Harjavallassa (www.rukoilevaisuus.com)

Suomen Raamattuopiston Hengelliset syventymispäivät, *Käsi Raamatulla,* 28.–31.8. Helsingissä Johanneksenkirkossa ja Temppeliaukion kirkossa (www.sro.fi/tule-mukaan/hengelliset-syventymispaivat)

PÄÄN TIETOA JA SIELUN RAVINTOA

STI:n jäsenjärjestöjen johtajat kirjoittavat vuorollaan tälle palstalle.

Helluntain ihme

Helluntain evankeliumissa Jeesus sanoo: ”Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni. Minä käännyn Isän puoleen, ja hän antaa teille toisen puolustajan, joka on kanssanne ikuisesti. Tämä puolustaja on Totuuden Henki.” (Joh. 14:15–17).

Jeesuksen lupaus toteutui ensimmäisenä helluntaina, kun Pyhä Henki laskeutui seurakunnan päälle. Sen seurauksena eri puolilta maailmaa tulleet kuulivat puhuttavan omalla kielellään Jumalan suurista teoista (Ap. t. 2:2–11).

Yksi Jeesuksen käskyistä on lähetyskäsky. Jumala kutsuu ja varustaa kristittyjä julistamaan evankeliumia Kristuksesta koko maailmalle, kastamaan ja opettamaan.

Helluntain ihme toteutuu tänäänkin esimerkiksi medialähetystyössä, kun Jumalan sanaa julistetaan paikallisilla kielillä radion, television, internetin ja sosiaalisen median kautta. Pyhä Henki synnyttää kuulijoissa ja katsojissa kokemuksen, josta Jeesus helluntain evankeliumissa puhuu: ”Ja minun Isäni rakastaa sitä, joka rakastaa minua, ja häntä minäkin rakastan ja ilmaisen hänelle itseni.” (Joh. 14:21)

Jeesuksen rakkaus kutsuu ja saa liikkeelle yhä uusia ihmisiä. Lähetysvastuu nousee Kolmiyhteisen Jumalan kohtaamisesta. Kaikki ihmisponnistelut ovat turhia ilman Pyhän Hengen vaikutusta. Carl Braaten on tähdentänyt, että ”ilman evankeliumia kirkolla ja teologialla ei ole juurta, ilman lähetystä ne eivät kanna hedelmää”. Lähetys on jokaisen kristityn tehtävä. Siihen helluntain Henki varustaa ja antaa voiman.

Juha Auvinen
medialähetysjohtaja
Medialähetys Sanansaattajat

Pyhää Henkeä kuvaava kyyhkynen osana Pekingin Armon valon -kirkon ikkunamaalausta. Kuva: Juha Auvinen

Hyvä STI:n työn ystävä

Kiitos siitä tuesta, jota olet työllemme antanut! STI:n toiminnassa on koko sen olemassaolon ajan toteutunut profeetta Samuelin sana: ”Tähän asti Herra on auttanut meitä” (1. Sam. 7:12). Kuukaudesta toiseen kaikki velvoitteet on saatu hoidettua, mutta ylimääräistä ei ole pussin pohjalle juurikaan jäänyt. Varsinkin kesäaikaan STI:n talous on ollut erityisen haasteellinen. Siksi kysyn: voisitko nyt kesän kynnyksellä tukea toimintaamme ylimääräisellä, vaikka vain 5–10 euron lahjalla? Pienistä puroista kertyy suuri virta, joka kantaa venettä eteenpäin. Ja ennen kaikkea pyydän sinua muistamaan toimintaamme rukouksin.

Virkistävää ja siunattua kesää

Ville Auvinen, pääsihteeri

HAETTAVANA JATKOKOULUTUSSTIPENDI

STI julistaa haettavaksi 3 kuukauden mittaisen jatkokoulutusstipendin. Stipendiä voi hakea teologian maisteri tai teologian lisensiaatti, ja se on tarkoitettu lisensiaattityön tai tohtorinväitöskirjan tekemiseen. Stipendi on käytettävä lukuvuoden 2014–2015 aikana. Stipendin suuruus on 1 650 € /kk, se on veroton, ja se on tarkoitettu päätoimista tutkimustyötä varten. STI tarjoaa stipendin saajalle käyttöön myös tutkijan huoneen tai lukupaikan. Päätöksen stipendin saajasta tekee STI:n hallitus 16.9.2014 pidettävässä kokouksessa. Päätöstä ei perustella.

Vapaamuotoiset stipendihakemukset 15.8. 2014 mennessä osoitteeseen: STI/Ville Auvinen, Kaisaniemenkatu 13 A, 00100 Helsinki, tai sähköpostitse osoitteeseen: ville.auvinen@sti.fi. Hakemuksesta on käytävä ilmi hakijan henkilötiedot, valmistumisvuosi ja pääaine sekä aika, milloin stipendi käytettäisiin. Hakemuksen liitteenä on oltava tutkimussuunnitelma.

MAKUPALA

STI:n arkistojen aarteista

Siten on myös Jumalan Pojan, Jesuksen Kristuksen, meidän Wapahtajamme rakkauden tunnustamisen laita, hänen, joka antoi itsensä edestämme, lunastaakseen meitä kaikesta wääryydestä, saatanan wallasta ja ijankaikkisesta kadotuksesta. Tämä hywä työ on niin suuri, ett'ei sitä ilman ja paitsi hengellistä kiusausta woi oikein tutkistella eikä tarpeeksi hartaasti ja kiitollisesti miettiä. Miten kalliita Jumalan lahjoja rauha, terweys ja leipäkulta owat, se tunnustetaan parhaiten sodassa tahi sodan, taudin ja kalliin ajan jälkeen. Mitä Jesuksen weren kautta tapahtunut lunastus, mitä hänen yhteytensä, rauhansa ja turwansa on, sen tunnustawat paraiten ne, joiden on Ylimmäisen sallimuksesta täytynyt jonkun aikaa taistella perkeleen kanssa ja kokea hänen julmaa pahuuttansa.

Kristian Scriverin Sielun-Aarre. Saksankielestä suomentanut Juho Saarinen. Jyväskylä: Gummerus, 1891.

Kesän aukioloajat

1.–18.6.	klo 9–15
19.6.–8.8.	kiinni
11.–29.8.	klo 9–16

Jokaisen Kulmakiven saajan henkilökohtainen

VIITENUMERO

löytyy takasivun osoitetarran oikeasta yläkulmasta. Viite helpottaa maksun kohdentamista ja on vastaanottajalle viitteetöntä edullisempi.

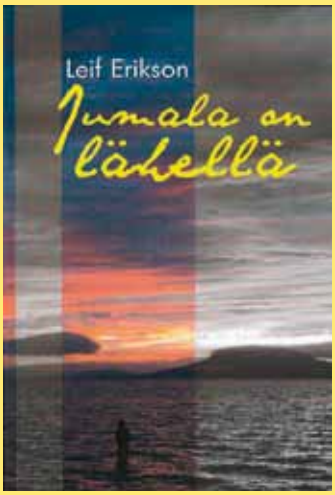

Leif Erikson: JUMALA ON LÄHELLÄ

Juuri ilmestynyt SLEFin kotimaan työn johtajan, dosentti Leif Eriksonin kirjoittama ja STI:n pääsihteeri Ville Auvisen suomeksi kääntämä ”Jumala on lähellä” on yhtä aikaa syvällisen teologinen, elämänläheinen ja sielunhoidollinen pienoisdogmatiikka, jota on helppo suositella luettavaksi. Kirjan on kustantanut Sley-media Oy.

Kirjan voi tilata osoitteesta sti@sti.fi hintaan 18€ (+ toimituskulut).

SUOMEN TEOLOGINEN INSTITUUTTI

Osoite
Kaisaniemenkatu 13 A 4. kerros
00100 Helsinki

Puhelin
09 668 9550

Faksi
09 6689 5555

Sähköpostit
sti@sti.fi, etunimi.sukunimi@sti.fi

Kotisivu
www.sti.fi

Pankkitilit
Danske Bank:
FI74 8000 1100 5642 45, BIC: DABAFIHH
Nordea:
FI66 1555 3000 1169 14, BIC: NDEAFIHH

Työntekijät
pääsihteeri Ville Auvinen (044 045 6778)
tutkija Timo Eskola (koti 019 722 702)
sihteeri Kirsi Sell

Aukiolo: lukukausien aikana klo 9–19

Teologinen tutkimus- ja koulutuskeskus. Luentotoimintaa, kirjasto ja lukusali sekä seurakuntavierailuja

Julkaisee IUSTITIA-nimistä teologista aikakauskirjaa. Tiedotuslehti KULMAKIVI lähetetään tukijäsenille kuusi kertaa vuodessa.

Hallituksen puheenjohtaja
lähetysjohtaja Mika Tuovinen

Jäsenjärjestöt
Ev.-lut. Lähetysyhdistys Kylväjä
Länsi-Suomen Rukoilevaisten Yhdistys
Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys
Medialähetys Sanansaattajat
Suomen Ev.lut. Kansanlähetys
Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys
Suomen Raamattuopisto
Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland

Talous vapaaehtoisen kannatuksen varassa. Vuositukijäsenmaksu 35 euroa (opiskelijat 10 euroa, yhteisöt 100 euroa). Ottaa vastaan kirjalahjoituksia, avustuksia ja testamentteja.

Rahankeräyslupa 2020/2013/1760
Poliisihallituksen arpajaishallinto on myöntänyt STI:lle 6.7.2013 luvan koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta 7.6.2013–31.12.2014 järjestettävälle rahankeräykselle. Varat käytetään teologiseen ja pastoraaliseen koulutukseen, julistus- ja julkaisutoimintaan sekä kirjastopalvelujen ylläpitämiseen.

Lehden taitto Kirsi Sell
Painopaikka Kirjapaino Hermes Oy

ISSN-L 2243-0733, ISSN 2243-0733 (painettu)
ISSN 2243-0741 (verkkojulkaisu)

SUOMEN TEOLOGINEN
INSTITUUTTI
Kaisaniemenkatu 13 A
00100 HELSINKI

IA
Itella Posti Oy
Itella Green
. D022

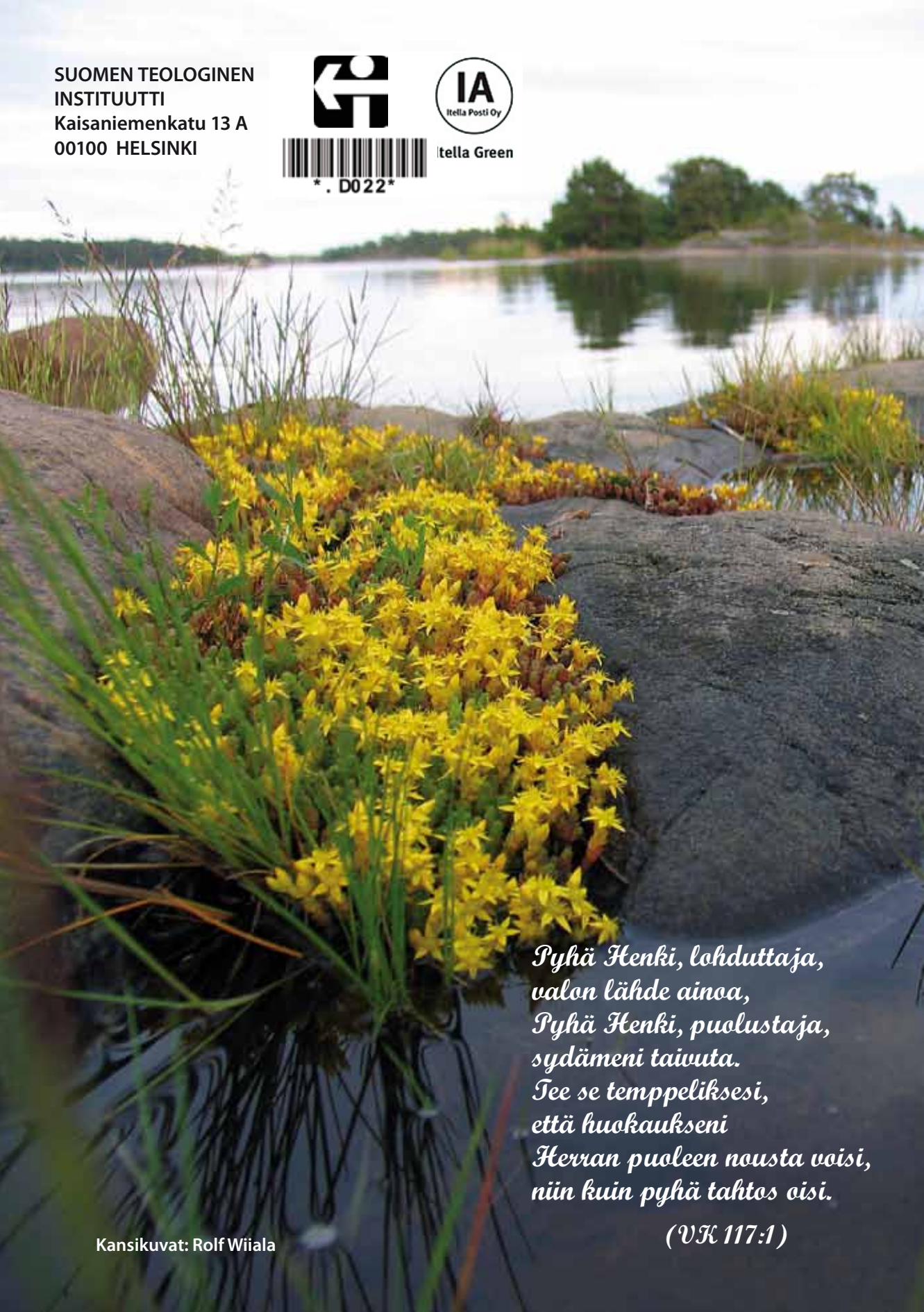

Pyhä Henki, lohduttaja,
valon lähde ainoa,
Pyhä Henki, puolustaja,
sydämeni taivuta.
Tee se temppeliksesi,
että huokaukseni
Herran puoleen nousta voisi,
niin kuin pyhä tahtos oisi.

(VK 117:1)

Kansikuvat: Rolf Wiiala